

Altijd een stap voor met techniek

Bij Andy Van Rossem uit Lokeren draait alles om innovatie en efficiëntie. Sinds hij in 2005 het bedrijf van zijn ouders overnam, breidde hij uit van veertig naar 160 koeien. Twee melkrobots en een Lely Vector-voerrobot vormen het hart van zijn stal. Van Rossem gelooft sterk in de nieuwe technieken. ‘Vraag niet hoeveel het kost, maar hoeveel het opbrengt.’

TEKST JUSTINE POPPE

Rekenen en reageren op beleids- en landbouwontwikkelingen. Andy Van Rossem (41) uit Lokeren deed het al in 2005, toen hij het bedrijf met veertig koeien en zestig zeugen overnam van zijn ouders. ‘De varkenstak had toen ongeveer de waarde van 200.000 liter melkquotum,’ vertelt hij. Dankzij het jongerenfonds kon hij bovendien genieten van een voordeliger quotumtarief. De zeugen maakten plaats en in 2007 verrees een nieuwe ligboxenstal voor tachtig koeien. ‘We kozen voor een

oplopende 2x8 visgraatmelkstal waar de koeien hoger staan dan de melkveehouder, die tijdens het melken op de begane grond staat’, zegt Andy. ‘Dat was toen het nieuwste van het nieuwste.’

Daarom zette Van Rossem destijds zijn staldeuren open voor de Dag van de Landbouw. Vorig jaar deed hij dat opnieuw. Met de bouw van een nieuwe loods in 2021 voor de automatische voerrobot, de Lely Vector en de plaatsing van twee melkrobots in de bestaande stal

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaar	Andy Van Rossem (41)
aantal dieren	160 koeien, 85 stuks jongvee
melkproductie	12.505 kg melk, 4,67% vet en 3,77% eiwit
voerefficiëntie	1,6 kg melk per kg ds
voersaldo	26,7 euro per 100 kg meetmelk

Lokeren

weg. Daarnaast werk je bij een voerbunker met draaiende onderdelen, die in combinatie met zuur voer meer onderhevig zijn aan slijtage.' De rail met grijpkraan verlaagt volgens hem de onderhoudskosten.

Meer winposten dan automatisch melken

'Veel bezoekers vragen mij hoeveel dit systeem kost', zegt Van Rossem. 'Maar het gaat er altijd om hoeveel het opbrengt. De investeringskosten van een automatisch voersysteem, dat zoals Lely aangeeft vanaf circa 180.000 euro kost, wegen samen met een VLIF-steun van 40 procent goed op tegen de kosten van een mengvoerbunker samen met een voeraanschuifrobot.' Volgens de veehouder win je met automatisch voeren zelfs meer dan met automatisch melken. Als eerste noemt hij de tijdsbesparing. 'Vroeger voerde ik veertien uur per week. Nu is dat

voor 160 koeien zette de veehouder opnieuw het nieuwste van het nieuwste in de kijker.

Traditioneel en automatisch melken

'Mijn ouders helpen nog af en toe, maar zijn op pensioen, en ik wilde het bedrijf alleen kunnen rondzetten zonder in te boeten op efficiëntie', zo legt Van Rossem de keuze voor de robots uit. 'Toch doet de 2x8 visgraatmelkstal dagelijks een halfuurtje per melkbeurt dienst voor een dertigtal koeien. 'Het gaat om ophaalkoeien of dieren met een mindere speenplaatsing', zegt Van Rossem. 'Daarmee win je robotefficiëntie.' Het rollend jaargemiddelde ligt op 12.505 kg melk, 4,67 procent vet en 3,77 procent eiwit en de koeien komen gemiddeld drie keer per dag naar de robot. 'De koeien moeten vooral echte werkdieren zijn met veel volume', zegt de veehouder, die fokkerijparingen op basis van zijn fokdoel uitbesteedt.

Ondanks de mooie robotresultaten is Van Rossem vooral blij met zijn Lely Vector. Hij loopt langs de voerkeuken die, inclusief voeropslag, laad- en mengplek voor twee wagens, circa 284 vierkante meter in beslag neemt. De voerkeuken bestaat uit 45 vakken, waarop telkens een blok ruwvoer ligt. Naast die vakken liggen twee minisluifsilos van circa 3,5 meter breed voor losse grondstoffen zoals pulp.

Van Rossem wijst naar de 21 meter lange rail in de lucht, waar de voergrijper van de Vector op bevestigd is. 'Ik heb voor de langste rail gekozen', zegt hij. 'Zo is er altijd plaats voor rantsoenaanpassingen met extra grondstoffen mocht dat nodig zijn.' Als hij opnieuw moest bouwen, zou hij meer ruimte voorzien en een bietenknijder plaatsen die de bietenstukken direct in de voederkar lost. 'Ik wilde bieten vers voeren voor de smakelijkheid van het rantsoen', geeft Van Rossem aan. Daarom liet hij een op maat gemaakte bietenknijder door industriebouwfirma Van de Walle maken. 'Elke dag los ik bieten met de verreiker in de bunker van de knijder en het systeem doet netjes zijn werk. De vakken in de voerkeuken vul ik tweemaal per week met de bloksnijder aan.'

Van broei heeft de veehouder in de keuken weinig last. Hij wrikt een stuk gras los uit een ruwvoerblok. 'De blokken zitten erg vast', zegt hij. 'Alleen als een blok bijna op is, ligt er wat los ruwvoer op de vloer. In de zomer droogt dat mooi op. Maar warme en vochtige nachten zijn het slechtst voor broei.' Dat lost hij op door het losse voer met de verreiker te verzamelen op een voorkeursvak. Volgens hem is dat een voordeel ten opzichte van een voerbunker. 'In een voerbunker haal je het losse voer niet zomaar

De voerkeuken bestaat uit 45 vakken, waarop telkens een blok ruwvoer ligt

drie uur. Bij een melkrobot heb je nog steeds tijd nodig voor het opvolgen van koeien en de dagelijkse reiniging.' Ook de energiebesparing tikt door. 'Een elektrische motor werkt per kuub gemengd voer tot een derde energie-efficiënter dan een brandstofmotor', zegt hij. Dat heeft te maken met warmteverlies tijdens het verbrandingsproces van een dieselmotor. 'Zo bespaar je energiekosten', aldus de veehouder. 'Bovendien wordt de energie geleverd door zonnepanelen en is er geen diesel of AdBlue nodig.' Het aandeel restvoer terugdringen is een andere besparing. 'Ik heb geen restvoer meer', stelt Van Rossem. Op zijn Lely Horizon-app toont hij hoe hij met de minimale ruwvoerhoogte in de krib kan spelen om het rantsoen zo vers mogelijk te houden. 'Het mooie aan de Vector is dat hij volledig autonoom voert', vervolgt hij. 'Hij past de voermomenten aan de eetsnelheid van de koeien aan.' Met het verse voer denkt hij ook te winnen in voerefficiëntie. Die staat vandaag op 1,60 kg melk per kilodrogestofopname. Het rantsoen bestaat bij Van Rossem uit 12 kg gras, 28 kg mais, 8 kg voederbieten, 6 kg perspulp, 2 kg water, 2 kg gemalen gerst, Bovaer (3-NOP), mineralen en 3,2 kg soja en bestendig vet. Met het oog op een constante melkproductie en de robots weiden de koeien niet.

Spelen met voersaldo

De voerefficiëntie is niet onbelangrijk, vindt Van Rossem, want voer is de grootste kostenpost op een melkveebedrijf. 'Met behulp van het Cowdashboard van Liba probeer ik mijn rantsoen en voersaldo te verbeteren', vertelt hij. In huis toont hij de werking van deze online tool. Nadat hij bedrijfsgegevens zoals melkproductie, voerverbruik en ureumgehalte heeft ingevuld, komen er technische en economische cijfers tevoorschijn. 'Om de acht weken laat ik me adviseren door een Liba-adviseur, die helpt om deze cijfers en het rantsoen te optimaliseren.'

Hij verwijst naar zijn voersaldo van 27 euro per 100 kg meetmelk, gecorrigeerd voor de huidige melkprijs en de gemiddelde voerkosten van 4,56 euro per koe per dag. Dat is circa één euro minder dan de gemiddelde Liba-voerkosten van 5,53 euro per koe per dag. Om dat te verklaren laat Van Rossem op de tool zien dat het inkoopindexcijfer op 92 procent staat. 'Dat betekent dat ik acht procent goedkoper voer dan de gemiddelde Liba-boer', stelt hij. Het is het resultaat van veel eigen kwalitatief goed ruwvoer en strak inkoopmanagement. 'Ik volg de termijn- en spotmarkten van losse grondstoffen zoals sojaschroot en

granen goed op. Als mijn gevoel goed is, durf ik de aankoopprijs met een contract vast te leggen.' Dat pakte al eens positief uit toen hij een onbalans opmerkte in de sojamarkeet. Hij legde soja toen vast tegen 300 euro per ton vlak voordat die naar 700 euro per ton piekte.

Goed grasmanagement

Ook de ruwvoer kwaliteit houdt hij op peil met goed grasmanagement. Hij opent zijn laatste graskuilanalyse met de eerste twee snedes van 2025: 997 vcm, 163 gram ruw eiwit, 84 gram dve en 29 gram oeb. 'Gras teel ik het liefst zelf', zegt hij. 'Vooral Engels raaigras, dat levert de hoogste voederwaarde. Italiaans raaigras laat ik liever links liggen. Dat is vooral een stengeltje met blad eraan met weinig voeding.' Is hij niet bang zonder Italiaans raaigras kuilvolume te missen? 'Nee,' antwoordt hij, 'ik probeer enkel de eerste twee snedes te voeren aan de koeien, het liefst gemaaid vóór 25 mei omwille van de kwaliteit.' Bij een eventueel ruwvoertekort koopt hij liever mais dan gras. 'Gekocht gras is vaak van mindere kwaliteit. Met mais heb je dat minder,' aldus Van Rossem. Dat hij ook goed op de hoogte is van landbouwbeleid, blijkt uit zijn mandaat bij de provinciale sectorvakgroep melkvee bij Boerenbond. Zo wil hij het stikstofdoel van 5 procent reductie tegen eind 2025 halen met mestrobots. Voortdurend zoekt hij nieuwe inzichten. Alles voor een toekomstgericht landbouwbedrijf. |

Links: een op maat gemaakte bietensnijder lost bieten in de voederkar van de Lely Vector

Rechts: via een app stelt de veehouder de minimale ruwvoerhoogte in aan het voerhek om het voer zo vers mogelijk te houden

Extra foto's online

Meer beelden van het bedrijf van Andy Van Rossem in Lokeren zijn te vinden op de website van Veeteelt.

► Fotoserie op veeteelt.nl

